Ray casting - dokumentacja

Mikołaj Kubik 291083

12 czerwca 2019

Spis treści

1	Wstęp		
	1.1	Ray casting	2
		1.1.1 Definicja	2
		1.1.2 Schemat	
	1.2	Działanie programu	
2	Uży	rte biblioteki	9
	2.1	SFML	:
	2.2	Google Test	
3	Uru	chomienie	3
	3.1	Program	:
	3.2	Testy	
	3.3	Czyszczenie	
4	Imp	olementacja	4
	4.1	Omówienie poszczególnych klas	4
		4.1.1 Map	
		4.1.2 Actor	
		4.1.3 View	
			12
	4.2		12
5	Tes	ty	12

1 Wstęp

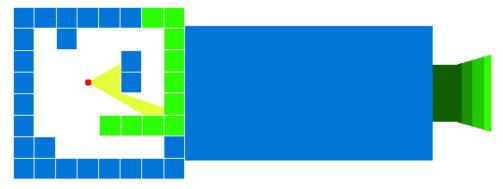
1.1 Ray casting

1.1.1 Definicja

Ray casting to technika renderowania trójwymiarowych scen na podstawie dwuwymiarowej mapy. Generowanie perspektywy 3D odbywa się za pomocą algorytmu:

- generowanie promienia wycinka koła pola widzenia kamery,
- znalezienie końca promienia (punktu przecięcia z obiektem na mapie, końca mapy lub punktu odległego od kamery o długość promienia),
- wygenerowanie fragmentu widoku na podstawie odległości między kamerą a końcem promienia.

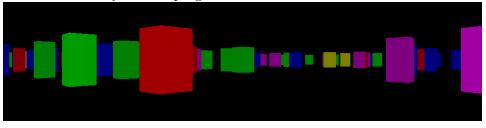
1.1.2 Schemat

1.2 Działanie programu

Zadaniem programu jest prezentacja metody raycastingu. Losowo generuje on macierz rzadko wypełnioną elementami o z góry zadanej ilości wartości, odpowiadającymi obiektom. W praktyce, z punktu widzenia użytkownika program dla każdej różnej od zera wartości macierzy generuje prostopadłościan o takiej wysokości aby stworzyć złudzenie perspektywy i w kolorze odpowiadającym tej wartości.

Zrzut ekranu z wywołania programu:

2 Użyte biblioteki

2.1 SFML

<u>SFML</u>(Simple and Fast Multimedia Library) to biblioteka zapewniająca interfejs do obsługi urządzeń multimedialnych. W programie wykorzystywana jest do tworzenia okna, wyświetlania obrazu oraz obsługi zdarzeń związanych z klawiaturą i myszą.

2.2 Google Test

Google Test to otwarta biblioteka pozwalająca na testowanie oprogramowania pisanego w jezykach C i C++.

3 Uruchomienie

Za kompilację, testowanie i czyszczenie odpowiada skrypt MakeFile, przechowujący zależności między poszczególnymi plikami.

3.1 Program

Aby utworzyć plik wykonywalny programu należy użyć polecenia

```
~ RayCasting git:(master) make
```

W odpowiedzi powinny pojawić się polecenia wykonywane aby ostatecznie utworzyć plik wykonywalny *raycasting*.

```
g++ main.cpp -c -o main.o
g++ Map.cpp -c -o Map.o
g++ View.cpp -c -o View.o
g++ Actor.cpp -c -o Actor.o
g++ Raycaster.cpp -c -o Raycaster.o
g++ main.o Map.o View.o Actor.o Raycaster.o -lsfml-
graphics -lsfml-window -lsfml-system -g -o
raycasting
```

Program może teraz zostać uruchomiony. Aby wyłączyć program należy użyć klawisza **ESC**.

3.2 Testy

Aby uruchomić testowanie należy użyć polecenia make z parametrem test. Odpowiednie pliki zostaną skompilowane oraz uruchomiony zostanie nowo utworzony plik wykonywalny *test*.

Po wykonaniu polecenia w oknie konsoli powinny wyświetlić się wyniki testów jednostkowych.

3.3 Czyszczenie

Pliki wygenerowane podczas kompilacji programu możemy usunąć za pomocą polecenia make z parametrem clean. Uruchomi ono skrypt z pliku makefile usuwający wszystie pliki z rozszerzeniem .o oraz pliki wykonywalne raycasting i test.

```
~ RayCasting git:(master) make clean
rm -f *.o raycasting test
```

4 Implementacja

Program składa się z czterech podstawowych klas oraz dwóch plików zawierających funkcję main().

4.1 Omówienie poszczególnych klas

4.1.1 Map

Klasa zawierająca informacje o przestrzeni, która ma zostać wygenerowana w postaci widoku 3D i po której może poruszać się kamera.

Pola:

```
int m_width;
int m_height;
int **m_map;
```

Klasa Map zawiera macierz, która zostaje wypełniona zerami oraz wymiary tej macierzy.

Metody : Głównymi metodami klasy Map są metody dostępowe, pilnujące aby odwoływać się jedynie do prawidłowych elementów macierzy:

```
int Map::get(int x, int y)
    if (x >= 0 \&\& x < m_{width} \&\& y >= 0 \&\& y <
       m_height)
        return m_map[x][y];
    return -1;
}
void Map::set(int x, int y, int value)
    if (x >= 0 \&\& x < m_{width} \&\& y >= 0 \&\& y <
       m_height)
    {
        m_{map}[x][y] = value;
    }
}
  Klasa posiada także metodę
void Map::processEvents(std::list <point_t> *points)
    point_t point;
    while (points->size() > 0)
        point = points->front();
        points->pop_front();
```

która otrzymuje listę punktów, w których miały miejsce zdarzenia myszy aby umożliwić implementację interakcji z otoczeniem.

4.1.2 Actor

Klasa zawierająca informacje o aktorze/kamerze, która porusza się po wygenerowanym widoku.

```
enum direction
    LEFT,
    RIGHT,
    UP,
    DOWN
};
jest wykorzystywany w celu przekazania informacji w którym kierunku ma
przemieścić się aktor.
Pola:
public:
double m_x{0}; // pozycja na mapie, wzpolzedna X
double m_y{0}; // pozycja na mapie wspolzedna Y
private:
int m_view_angle {90}; // pole widzenia
double m_heading{0}; // kierunek w ktory zwrocona jest
    kamera
double m_rotation_speed{1}; // predkosc obrotu kamery
double m_movement_speed{1}; // predkosc
   przemieszczania sie
Map *m_map; // mapa, po ktorej aktor sie porusza
Współrzędne kamery opisywane są za pomocą zmiennych typu double aby
zapewnić płynność ruchu przy niskiej rozdzielczości mapy.
Metody : Metoda move:
void Actor::move(direction direction)
{
    double x = m_x;
    double y = m_y;
    switch (direction)
    case UP:
             x = m_x + m_movement\_speed * cos(m_heading)
                 * M_PI / 180);
             y = m_y + m_movement_speed * sin(m_heading
                 * M PI / 180);
```

Enum:

```
case DOWN:
             x = m_x + m_movement_speed * cos((
                 m_{heading} + 180) * M_{PI} / 180);
             y = m_y + m_movement_speed * sin((
                 m \text{ heading } + 180) * M_PI / 180);
         break;
    case LEFT:
             x = m_x + m_movement_speed * cos((
                 m_heading - 90) * M_PI / 180);
             y = m_y + m_movement\_speed * sin((
                 m_heading - 90) * M_PI / 180);
         break;
    case RIGHT:
             x = m_x + m_movement_speed * cos((
                 m \text{ heading } + 90) * M_PI / 180);
             y = m_y + m_movement_speed * sin((
                 m_{heading} + 90) * M_PI / 180);
         break;
    default:
         break;
    }
    if (x > 0 \&\& x < m_map->getWidth() \&\& y > 0 \&\& y <
         m_{p}=\beta etHeight() \&\& m_{p}=\beta et((int)x, (int))
       y) = 0
    {
        m_x = x;
        m_y = y;
    }
}
odpowiada za zmianę położenia aktora w zależności od kierunku, w który
jest zwrócony oraz za zatrzymanie ruchu w momencie, gdy napotkana zo-
stanie przeszkoda.
Metoda rotate:
void Actor::rotate(direction dir)
    switch (dir)
```

break;

```
case LEFT:
        m_heading - m_rotation_speed >= 0 ? m_heading
           -= m_rotation_speed : m_heading = 360 -
            m_rotation_speed;
        break;
    case RIGHT:
        m_heading + m_rotation_speed <= 360 ?
            m_heading += m_rotation_speed : m_heading =
             0 + m_rotation_speed;
        break;
    }
}
odpowiada za obrót kamery w odpowiednim kierunku. Kierunek kamery
wyrażony jest w stopniach w przedziale od 0 do 360.
Metoda processEvents:
void Actor::processEvents(std::list <int> *keys)
{
    while (keys->size()>0)
    {
        switch (keys->front())
        case 0:
             rotate (LEFT);
             break;
        case 3:
             rotate (RIGHT);
             break;
        case 71:
             move(LEFT);
             break;
        case 72:
             move(RIGHT);
             break;
        case 73:
             move(UP);
             break;
        case 74:
             move(DOWN);
```

jako argument przyjmuje listę wartości oddpowiadających naciśniętym przyciskom. W tej metodzie zdefiniowane są zależności pomiędzy wciśniętym przyciskiem a akcją, jaka ma zostać wykonana.

4.1.3 View

Klasa View jest wyodrębnioną klasą odpowiedzialną za wyświetlanie obrazu oraz rejestrowanie interakcji z użytkownikiem.

Pola:

```
int m_window_width {800};
int m_window_height {600};
std::vector<sf::Color> m_colors;
```

Klasa zawiera informacje o wielkości okna, jakie ma wyświetlać oraz o kolorach, które mogą posiadać wyświetlane obiekty.

Metody : Klasa view jest zaimplementowana z wykorzystaniem biblioteki SFML. Część z metod bezpośrednio odpowiada metodom sfml jednak zostały zamknięte w dodatkowych aby ułatwić zmianę narzędzia do generacji obrazu.

Metoda checkEvents:

```
if (event.key.code == sf::Keyboard::Escape
        {
            window.close();
        break;
    case sf::Event::MouseButtonPressed:
        point_t clicked;
        clicked.x = event.mouseButton.x;
        clicked.y = event.mouseButton.y;
        points->push_back(clicked);
        break;
    default:
        break;
    }
}
if (sf::Keyboard::isKeyPressed(sf::Keyboard::Up)){
    keys->push_back(sf::Keyboard::Up);
}
if (sf::Keyboard::isKeyPressed(sf::Keyboard::Down))
    keys->push_back(sf::Keyboard::Down);
}
if (sf::Keyboard::isKeyPressed(sf::Keyboard::Left))
   keys->push_back(sf::Keyboard::Left);
}
if (sf::Keyboard::isKeyPressed(sf::Keyboard::Right)
   keys->push back(sf::Keyboard::Right);
}
if (sf::Keyboard::isKeyPressed(sf::Keyboard::A)){
    keys->push_back(sf::Keyboard::A);
}
if (sf::Keyboard::isKeyPressed(sf::Keyboard::D)){
    keys->push_back(sf::Keyboard::D);
```

```
}
```

}

odpowiada za wstępne przetworzenie (wyjście z aplikacji) i eksportowanie zdarzeń związanych z klawiaturą i myszą. Biblioteka sfml gromadzi informacje o zdarzeniach a metoda zajmuje się ich interpretacją na potrzeby programu. Zdarzenia związane z przemieszczaniem aktora są eksportowane na podstawie informacji czy klawisz jest wciśnięty natomiast pozostałe zdarzenia klawiaturowe reagują jedynie na naciśnięcie. Rozwiązanie to pozwala na płynniejsze i bardziej intuicyjne sterowanie.

```
Metoda paint line:
```

```
void View::paint_line(double x1, double y1, double x2,
    double y2, int color_index)
{
    double dist = y2 - y1;
    double mul = 1;
    if (dist < 10) {
        mul = 0.5;
    }
    else {
        \text{mul} = \text{dist}/100 + 0.5;
    }
    mul > 1 ? mul = 1 : true;
    sf::Color color;
    if(color\_index == -1){
        color = sf :: Color (255, 255, 255, 255);
    else if(color_index > m_colors.size()){
        color = sf :: Color (0, 0, 0, 0);
    else {
        color = m_colors[color_index - 1];
    sf::VertexArray line(sf::Lines, 2);
    line [0]. position = sf :: Vector2f(x1, y1);
    line [0]. color = sf::Color(color.r*mul, color.g*mul
       , color.b*mul, 255);
    line [1]. position = sf :: Vector2f(x2, y2);
```

```
line[1].color = sf::Color(color.r*mul, color.g*mul
    , color.b*mul, 255);
window.draw(line);
}
```

służy do rysowania odcinka między zadanymi punktami i o zadanym kolorze. Dodatkowo, ponieważ algorytm ray castingu wymaga rysowania jedynie pionowych odcinków, odległość pomiędzy współrzędnymi y obu punktów wykorzystywana jest do określenia jak blisko kamery znajduje się dany odcinek. Im dalej od kamery tym ciemniejszy jest generowany odcinek, aby zasymulować problemy z dostrzeganiem szczegółów oddalonych obiektów. Metoda paint pixel:

```
void View::paint_pixel(double x, double y, int
  color_index) {
    sf::Color color;
    if(color_index > m_colors.size()) {
        color = sf::Color(0, 0, 0, 0);
    }
    else {
        color = m_colors[color_index - 1];
    }

    sf::VertexArray point(sf::Points, 1);
    point[0].position = sf::Vector2f(x, y);
    point[0].color = color;

    window.draw(point);
}
```

pozwala na pokolorowanie pojedynczego pixela na ekranie, dzięki czemu może zostać wykorzystana do rozbudowy interfejsu użytkownika.

4.1.4 Raycaster

Pola:

Metody:

- 4.2 Omówienie głównego pliku programu main.cpp
- 5 Testy